

ZBLIŻANIE SIĘ DO KOŃCA SWOICH MOŻLIWOŚCI

Człowiek jest gotów przyjść do Pana dopiero wtedy, gdy dojdzie do końca swoich możliwości. Jezus zapraszał ludzi mówiąc: „*Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy jesteście znużeni i obciążeni*” (Mt 11:28). Widzimy tutaj bardzo wyraźnie, że Jezus nie zaprasza do siebie wszystkich, tylko tych, którzy są obciążeni i zmęczeni życiem pokonanym przez grzech. Syn marnotrawny opamiętał się i wrócił do ojca dopiero wtedy, gdy wszystko wydał i nikt nie chciał mu pomóc (Łk 15:14-18). Każdy zaczyna wzrastać duchowo dopiero wtedy, gdy osiągnie w swoim życiu moment, w którym przestaje szukać aprobaty i narzekać na ludzi oraz na okoliczności, bo jest zmęczony i obciążony swoim życiem. Tak wygląda prawdziwe opamiętanie.

W przeciwnym wypadku przypomina wcześniaka, który musi być stale trzymany w inkubatorze (ogrzewany i podtrzymywany przez innych). Oparcia nie można szukać nawet w swoim zborze, tylko w Panu. Księga Ezechiela 36:25-30 prorokuje, że Jezus da obfite życie tym, którzy wejdą w Nowe Przymierze. A w kolejnym wersecie (31) mówi, że człowiek, który wejdzie w Nowe Przymierze „*przypomni sobie swoje złe drogi i złe czyny, i będzie się brzydził całym złem, które wtedy czynił*”. Jedną z głównych cech odrodzonego człowieka jest to, że cały czas mówi sobie: „*Nędzny ja człowiek! Któż mnie wybawi z tego grzesznego ciała?*” (Rz 7:24) i nieustannie pragnie się uwolnić swoje ciało od wszelkich nieczystości i od przyczyn grzechu.

Bóg chce, abyś był silny w dniu ucisku (Prz 24:10). Ale jeśli chcesz być silny w dniu ucisku, to swoją relację z Panem musisz budować w czasie pokoju.

Nasze drogi nie są Bożymi drogami, dlatego Bóg najpierw musi cię skruszyć i przeprowadzić przez wiele frustracji i niepowodzeń. Dlatego posyła cię tam, gdzie będziesz mógł przejść duchowe lekcje, które dla ciebie zaplanował.

Zapewne nikt z nas nigdy nie wysłałby Mojżesza na 40 lat na pustynię, aby paść owce i stawiał czoła upokorzeniom związanym z pracą dla teścia i koniecznością mieszkania w jego domu, aby po tych 40 latach uczynić go największym przywódcą Izraela. Ale taka jest metoda Boga, bo Bóg podobnie postąpił z Jakubem, zanim go uczynił Izraelem (księciem Boga). Skruszenie człowieka, to najtrudniejsze zadanie, jakiego musi dokonać Bóg. Ale gdy Bogu się to uda, wtedy przez takiego człowieka może objawiać swoją moc, która jest większa od mocy rozbitego atomu!

Na podstawie swoich doświadczeń, Paweł mówił: „*Jesteśmy powaleni, ale niepokonani*” (2 Kor 4:9). Od czasu do czasu Bóg pozwala, abyśmy zostali powaleni. Ale wtedy nie pozostajemy w dołku, jak inni ludzie, tylko się podnosimy i idziemy dalej, i to jeszcze bardziej rozwściecza szatana. Podczas takiego upadku Bóg daje nam też lekcję, abyśmy od tego momentu bardziej się uświęcali i gdziekolwiek idziemy, głosili klęskę szatana i zwycięstwo Jezusa. Alleluja!!

Zac Poonen

Coming to an End of Ourselves / 25.09.2022